

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

pentru modificarea și completarea Legii nr. 160/1998 pentru organizarea și exercitarea profesiei de medic veterinar

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. – Legea nr. 160/1998 pentru organizarea și exercitarea profesiei de medic veterinar, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 209 din 24 martie 2014, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 2, partea introductivă a alineatului (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Profesia de medic veterinar se exercită, pe teritoriul României, în condițiile prezentei legi, de către persoane fizice posesoare ale unui titlu oficial de calificare în medicina veterinară, membre ai Colegiului Medicilor Veterinari înregistrate în tabloul general al medicilor veterinari, după cum urmează:”

2. La articolul 2, după litera e) a alineatului (1) se introduce o nouă literă, lit. f) cu următorul cuprins:

„f) cetățeni ai statelor terțe, titulari ai Cărții Albastre a UE eliberată în România sau de un alt stat membru al UE;”

3. La articolul 2, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Medicii veterinari prevăzuți la alin. (1) lit. b) – f), care exercită profesia de medic veterinar în România, au obligația de a se informa la Colegiul Medicilor Veterinari cu privire la legislația din domeniul veterinar, precum și cu privire la prevederile Statutului medicului veterinar și ale Codului de deontologie medical-veterinară și să aibă cunoștințele de limba română necesare.”

4. La articolul 4, litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) consultarea, diagnosticarea, efectuarea acțiunilor de imunoprofilaxie și tratarea animalelor;”

5. La articolul 4, după litera j) se introduc două noi litere, lit. k) și l), cu următorul cuprins:

„k) controlul comercializării cu amănuntul și utilizării produselor medicinale veterinare;

l) comercializarea cu amănuntul și utilizarea produselor medicinale veterinare.”

6. După articolul 4 se introduce un nou articol, articolul 4¹, cu următorul cuprins:

„Art. 4¹. – (1) Administrarea produselor medicinale se face doar de către medicul veterinar cu drept de liberă practică sau de către personalul de specialitate cu studii medii angajat în cadrul unităților în care se desfășoară activități de asistență medical-veterinară, respectiv asistent veterinar și/sau tehnician veterinar, după prescrierea și sub supravegherea sau sub responsabilitatea medicului veterinar cu drept de liberă practică, după caz.

(2) În înțelesul prezentei legi prin sintagma „*sub responsabilitatea medicului veterinar*” se înțelege că medicul veterinar cu drept de liberă practică este răspunzător de modul în care personalul de specialitate cu studii medii efectuează activitățile sanitare veterinare stabilite și atribuite de acesta.

(3) În înțelesul prezentei legi prin sintagma „*sub supravegherea medicului veterinar*” se înțelege că o activitate sanitară veterinară este executată de către personalul de specialitate cu studii medii, sub

responsabilitatea medicului veterinar cu drept de liberă practică și în prezența acestuia.

(4) Prin excepție de la prevederile alin. (1) proprietarii de animale le pot administra acestora, pe cale orală, prin inhalatii sau instilații sau prin aplicații locale, produse medicinale prescrise de către un medic veterinar cu drept de liberă practică, în situația în care nu este necesară administrarea lor, exclusiv, de către medicul veterinar cu drept de liberă practică.

(5) Produsele medicinale veterinare care se administrează exclusiv de către medicul veterinar cu drept de liberă practică se stabilesc prin ordin al președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor.

(6) Medicii veterinari membri ai Colegiului Medicilor Veterinari, care sunt angajați ai facultăților de medicină veterinară, au dreptul de a examina animalele, de a stabili diagnosticul, de a prescrie și de a administra produse medicinale animalelor respective, în cadrul procesului didactic, precum și în baza contractelor de prestări servicii medicale veterinare.

(7) Medicii veterinari cu drept de liberă practică pot să prescrie și să administreze produsele medicinale numai după examinarea clinică a animalelor și stabilirea diagnosticului prezumtiv.

(8) Medicii veterinari angajați în instituțiile publice din domeniul justiției, apărării, siguranței naționale, ordinii publice și poliției care au structuri veterinare proprii, pot realiza, în conformitate cu atribuțiile stabilite în fișa postului, activități de asistență medical- veterinară, pentru animalele pe care le dețin în proprietate/administrare sau pentru animalele stabilite prin misiunile de serviciu.

(9) Exploatațiile comerciale de animale pot angaja personal de specialitate cu studii medii, respectiv asistent veterinar și/sau tehnician veterinar, care vor efectua anumite activități sanitar veterinare, după caz, sub supravegherea și responsabilitatea medicului veterinar cu drept de liberă practică organizat în condițiile legii, aflat în relație contractuală cu exploatația comercială respectivă.

(10) Personalul de specialitate cu studii medii, respectiv asistentul veterinar și/sau tehnicianul veterinar, nu are dreptul să efectueze examinarea clinică a animalelor, să stabilească diagnosticul și/sau tratamentul și nici să efectueze intervenții chirurgicale.

(11) În situații excepționale, până la sosirea medicului veterinar, tehnicianul și/sau asistentul veterinar poate acorda primul ajutor

animalului a cărui viață este în pericol, prin administrarea tratamentului sau efectuarea de intervenții de urgență, cu acordul medicului veterinar cu drept de liberă practică și respectând întocmai indicațiile acestuia, iar atunci când nu este posibilă obținerea acordului, efectuează tratamentul/intervenția de urgență și aduce acest lucru la cunoștință medicului veterinar cu drept de liberă practică, de îndată ce poate lua legătura cu acesta.”

7. La articolul 10, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Colegiul Medicilor Veterinari și instituțiile de învățământ superior organizează examenul și eliberează certificatele care atestă gradul profesional de medic primar veterinar.”

8. La articolul 13, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Congresul Național al Medicilor Veterinari se întrunește o dată la 5 ani. La cererea majorității consiliilor județene și al municipiului București, Consiliul național convoacă Congresul extraordinar.”

9. La articolul 16, partea introductivă a alineatului (1) și alineatul (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 16. – (1) Calitatea de membru al Colegiului Medicilor Veterinari se dobândește de către orice medic veterinar, cetățean român, al unui stat membru al Uniunii Europene, al Spațiului Economic European, respectiv al Confederației Elvețiene, căruia i s-a recunoscut calificarea, precum și cetățean al statelor terțe căruia i s-a echivalat și recunoscut calificarea, indiferent de convingerile politice, religioase, culturale, de origine etnică, care îndeplinește următoarele condiții:

.....

(2) Medicii veterinari care își exercită în mod permanent profesia pe teritoriul României atât în sistemul privat, cât și în sistemul public, ocupând posturi și/sau funcții publice care necesită exclusiv calificarea de medic veterinar, precum și cei care își desfășoară activitatea în mod independent, în una din formele prevăzute de legislația în vigoare, trebuie să dețină calitatea de membru al Colegiului Medicilor Veterinari.”

10. La articolul 16, după alineatul (2) se introduc cinci noi alineate, alineatele (3) – (7), cu următorul cuprins:

„(3) Medicii veterinari cetățeni ai țărilor terțe pot exercita profesia de medic veterinar temporar sau ocazional, doar în scop didactic sau în cadrul programelor de formare profesională, în condițiile stabilite de către Colegiul Medicilor Veterinari, fiind exceptați de a fi membri ai Colegiului Medicilor Veterinari.

(4) Nu pot primi sau exercita mandatul de președinte al colegiului, atât la nivel național, cât și la nivel județean, respectiv al municipiului București, medicii veterinari care dețin funcții de conducere în cadrul Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor cei care dețin funcția de director executiv și director executiv adjunct în cadrul unităților subordonate ANSVSA, cei care dețin funcții de conducere în cadrul patronatelor, sindicatelor profesionale, la nivel național sau teritorial, precum și cei care dețin funcții de demnitate publică.

(5) Președintele Colegiului Medicilor Veterinari și președinții filialelor nu pot face parte din comisii de evaluare sau verificare a unităților medicale veterinare.

(6) Președintele ales al Colegiului Medicilor Veterinari, pe durata mandatului său, nu poate fi membru al unui partid politic și nici nu poate deține alte funcții publice de conducere sau demnități publice.

(7) Medicii veterinari pentru care, în timpul mandatului, a survenit situația de incompatibilitate prevăzută la alin. (4) sunt suspendați din funcție. Suspendarea durează până la încetarea situației de incompatibilitate.”

11. La articolul 17, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 17. – (1) Prevederile art. 16 nu se aplică în cazul exercitării profesiei de către cetățenii statelor membre ale Uniunii Europene, ale Spațiului Economic European și de către cetățenii elvețieni sub formă de prestări de servicii ocazionale sau temporare.”

12. După articolul 25 se introduce un nou articol, articolul 25¹, cu următorul cuprins:

„Art. 25¹. – (1) Medicul veterinar specialist este medicul veterinar care a absolvit prin examen certificat cursurile de specializare

într-un domeniu strict al medicinei veterinare, organizat la nivel național sau internațional.

(2) Titlul de medic veterinar specialist deținut în baza unui certificat/document valid, obținut de la un colegiu de profil european sau american este recunoscut în mod automat de către Colegiul Medicilor Veterinari.

(3) Pot organiza cursuri de specializare în vederea obținerii titlului de medic veterinar specialist, universitățile care dețin facultăți de medicină veterinară acreditate sau autorizate să funcționeze provizoriu, precum și entitățile care sunt autorizate conform Ordonanței Guvernului nr. 129/2000 privind formarea profesională a adulților, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Durata cursurilor de specializare organizate la nivel național, în conformitate cu prevederile alin. (3), este de minimum trei ani și maximum cinci ani, în funcție de modul de organizare a cursurilor specializate, cu obligația obținerii unui număr de 126 de credite transferabile echivalent a minimum 3150 de ore de instruire teoretică și practică obligatorii;

(5) Certificatul care atestă obținerea titlului de medic veterinar specialist prin procedură națională este valid cinci ani, iar reevaluarea și recertificarea medicilor veterinari care au obținut titlul de medic veterinar specialist prin procedura națională este obligatorie în vederea păstrării titlului.

(6) Lista specializărilor pentru care se organizează cursuri de specializare la nivel național, se stabilește prin ordin comun al Ministerului Educației și Cercetării și Ministerului Muncii și Protecției Sociale, la propunerea Colegiului Medicilor Veterinari.

(7) Colegiul Medicilor Veterinari avizează obligatoriu standardele ocupaționale pentru specializările din domeniul medical veterinar, precum și cursurile de specializare înainte de aprobare/autorizare de către autoritățile competente.

(8) Reevaluarea și recertificarea medicilor veterinari care au obținut titlul de medic veterinar specialist prin procedura națională se efectuează de către aceeași entitate care a emis certificatul, iar în cazul încetării funcționării entității emitente, de către orice entitate în funcțiune, cu avizul Colegiului Medicilor Veterinari.

(9) Cerințele privind programa de pregătire a cursului, modul de organizare și desfășurare a cursului, procedurile de evaluare, certificare, reevaluare și recertificare pentru obținerea și păstrarea titlului de medic

veterinar specialist, precum și cerințele care trebuie să le îndeplinească furnizorii cursurilor de specializare din cadrul universităților care dețin programe de studii licența pentru medicină veterinară, sunt stabilite prin ordin comun al Ministerului Educației și Cercetării și Ministerului Muncii și Protecției Sociale, pentru fiecare specializare în parte.

(10) Colegiul Medicilor Veterinari va ține și va publica o listă actualizată a medicilor veterinari specialiști, înscriși în tabloul general al medicilor veterinari.”

13. Articolul 26 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 26. – (1) Medicul veterinar cu drept de liberă practică este medicul veterinar titular, asociat, administrator sau angajat, după caz, al unității medical-veterinare înregistrată în Registrul Unic al unităților medical-veterinare.

(2) Medicul veterinar cu drept de liberă practică poate să desfășoare următoarele tipuri de activități:

- a) asistență medical-veterinară;
- b) consultanță tehnică și legislativă sanitar- veterinară;
- c) diagnostic de laborator în domeniul medical-veterinar și al siguranței alimentelor;
- d) cercetare științifică, comercializarea cu ridicata și amănuntul a produselor medicinale veterinare;
- e) inspecția ante și post-mortem a animalelor;
- f) însămânțări artificiale și transfer de embrioni.”

14. Articolul 28 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 28. – (1) În vederea exercitării profesiei de medic veterinar, profesie reglementată, medicul veterinar cu drept de liberă practică poate opta pentru una din următoarele forme de organizare:

- a) persoană fizică care exercită în mod independent o profesie liberală, pentru următoarele forme de exercitare: cabinetul medical-veterinar individual de consultanță; cabinet medical-veterinar individual de asistență; cabinete medical-veterinare asociate.
- b) persoană juridică, respectiv societăți reglementate de Legea societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și care au obiect principal de activitate Cod CAEN 7500 – activități veterinare, în cazul următoarelor forme de exercitare: cabinet medical-veterinar de consultanță; cabinet medical-veterinar de asistență; clinică veterinară; spital veterinar; centru veterinar specializat; unități farmaceutice

veterinare pentru comercializarea cu amănuntul: farmacie veterinară și punct farmaceutic veterinar; laborator medical-veterinar privat.

(2) Unitățile medical-veterinare prevăzute la alin. (1), care se înființează și funcționează în baza legislației în vigoare, trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) să aibă, înscrise codurile CAEN ale tuturor activităților ce urmează a fi desfășurate: activități veterinare, comerț cu amănuntul al produselor farmaceutice, în magazine specializate, după caz;

b) medicul veterinar asociat/acționar trebuie să dețină atât calitatea de medic veterinar titular, cât și calitatea de reprezentant legal al societății în relația cu Colegiul Medicilor Veterinari; în cazul în care în structura acționariatului sunt mai mulți medici veterinari asociați/acționari, va fi desemnat și înregistrat la Oficiul Național al Registrului Comerțului cel care are calitatea de medic veterinar titular și de reprezentant legal al societății în relația cu Colegiul Medicilor Veterinari;

c) trebuie să dețină capital exclusiv privat;

d) medicul veterinar sau medicii veterinari asociați trebuie să dețină acționariatul majoritar, precum și majoritatea voturilor în cadrul Adunării generale în cazul unităților medical-veterinare prevăzute la alin. (1), lit. b), excepție făcând unitățile medicale-veterinare care aparțin universităților cu facultăți de medicină veterinară și laboratoarele medical-veterinare private;

e) medicul veterinar sau după caz, medicul veterinar specialist trebuie să fie prezent pe toată durata programului de lucru cu publicul;

f) să fie înregistrate în Registrul unic al unităților medical-veterinare.

(3) Unitățile medicale veterinare prevăzute la alin. (1) se înființează și funcționează pe baza Certificatului de înregistrare în Registrul unic al unităților medical-veterinare, care se eliberează de către consiliile județene, respectiv consiliul municipiului București al Colegiului Medicilor Veterinari, pe baza înregistrării efectuate de către Biroul executiv al Consiliului Național al Colegiului Medicilor Veterinari.

(4) Condițiile pe care trebuie să le îndeplinească fiecare tip de unitate medicală veterinară în vederea obținerii certificatului de înregistrare se stabilesc prin hotărâre a Consiliului Național al Colegiului Medicilor Veterinari.

(5) Certificatul de înregistrare în Registrul Unic al unităților medical-veterinare este valabil pe durată nelimitată, atât timp cât unitatea

medicală veterinară îndeplinește cerințele legale de organizare și exercitare a profesiei valabile la data eliberării lui și condițiile de funcționare prevăzute de legislația în vigoare;

(6) În formele de organizare a profesiei prevăzute la alin. (1) își exercită profesia medicul veterinar titular, asociat, administrator, angajat sau orice altă categorie de personal.

(7) Colegiul Medicilor Veterinari verifică modul în care medicii veterinari cu drept de liberă practică, din cadrul unităților medical-veterinare, prevăzute la alin. (1), respectă reglementările privind exercitarea profesiei, atât în cadrul unităților medical-veterinare cât și în cadrul unităților cu care au contract.

(8) Condițiile privind autorizarea/înregistrarea sanitar-veterinară a depozitelor farmaceutice veterinare, a farmaciilor veterinare, a punctelor farmaceutice veterinare și a laboratoarelor medical-veterinare private se stabilesc prin ordin al președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor.”

15. Articolul 31 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 31. – (1) Unitățile medical-veterinare în care se desfășoară activități de asistență medical-veterinară trebuie să dețină un stoc minim de produse medicinale veterinare, necesar pentru a răspunde solicitărilor venite din partea proprietarilor/deținătorilor de animale;

(2) Unitățile medical-veterinare prevăzute la art. 28 alin. (1), cu excepția cabinetelor medical- veterinare de consultanță, a unităților farmaceutice veterinare și a laboratoarelor medical-veterinare private înregistrate în Registrul unic al unităților medical-veterinare, pot deține și utiliza, pentru anumite activități medical-veterinare, ambulanțe și/ sau clinici veterinare mobile.

(3) Condițiile de înregistrare a ambulanțelor și clinicilor veterinare mobile, precum și activitățile pe care acestea le pot desfășura, se stabilesc prin hotărâre a Colegiului Medicilor Veterinari.”

16. La articolul 32 alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 32. – (1) Actul de înființare a cabinetelor medical-veterinare individuale și a cabinetelor medical-veterinare asociate, este certificatul de înregistrare în Registrul unic al unităților medical-veterinare.”

17. La articolul 37, alineatele (2) – (12) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Farmaciile veterinare eliberează produsele medicinale veterinare pentru care s-a emis o prescripție medicală veterinară, limitându-se la specia, greutatea animalului, durata tratamentului și doza recomandată.

(3) Activitatea din cadrul farmaciilor veterinare și punctelor farmaceutice veterinare se desfășoară exclusiv în prezența unui medic veterinar cu drept de liberă practică, responsabil pentru vânzarea produselor medicinale veterinare, care îndeplinește una din următoarele condiții:

a) este administrator al societății comerciale care deține farmacia veterinară, respectiv punctul farmaceutic veterinar;

b) este medic veterinar titular al farmaciei veterinare, respectiv al punctului farmaceutic veterinar;

c) este angajat cu contract individual de muncă.

(4) În unitățile farmaceutice veterinare este interzisă eliberarea și comercializarea cu amănuntul a produselor medicinale veterinare biologice.

(5) În unitățile farmaceutice veterinare pot să fie comercializate cu amănuntul, cu sau fără prescripție, după caz, doar produsele medicinale veterinare, a căror comercializare cu amănuntul nu este interzisă, conform legislației în vigoare.

(6) În vederea asigurării continuității asistenței cu produse medicinale veterinare prevăzute la art. 4¹ alin. (4), farmaciile veterinare pot să elibereze fără prescripție medicală veterinară dozele necesare pentru maxim 48 de ore în cursul săptămânii și maxim 72 de ore la finalul săptămânii sau în perioada sărbătorilor legale, cu obligația de a recomanda proprietarului sau deținătorului de animale, după caz, să se adreseze imediat medicului veterinar;

(7) Produsele care conțin substanțe din categoria stupefiante, psihotrope, precum și produsele care conțin substanțe aflate sub control național sunt achiziționate, prescrise, utilizate și se administrează doar de către medicii veterinari, atât la sediul unităților în care se desfășoară asistență medical-veterinară, cât și în condiții de teren, cu excepția prevederilor de la art. 1, litera ad) din Legea vânătorii și a protecției fondului cinegetic nr. 407/2006, cu modificările și completările ulterioare și ale art. 29¹ din Legea nr. 550/2004 privind organizarea și funcționarea Jandarmeriei Române, cu modificările și completările ulterioare.

(8) Utilizarea produselor medicinale este în responsabilitatea medicului veterinar; în unitățile în care se desfășoară asistență medical-veterinară, se pot comercializa cu amănuntul doar produsele medicinale veterinare pe care le folosesc în actul medical, dacă comercializarea lor cu amănuntul nu este interzisă prin legislația în vigoare, precum și alte produse complementare actului medical, care sunt înregistrate în registrul de consultații și tratament.

(9) Comercializarea cu amănuntul online este permisă doar în cazul produselor medicinale veterinare care se eliberează fără prescripție medicală-veterinară și numai de către farmaciile și punctele farmaceutice veterinare care sunt autorizate/înregistrate sanitar veterinar.

(10) Atât proprietarii, cât și deținătorii de animale sunt obligați să respecte timpul de așteptare pentru produsul administrat, în cazul consumului sau comercializării de produse de origine animală obținute de la animalele tratate.

(11) Farmaciile comunitare au obligația de elibera produsele de uz uman, inclusiv a celor din categoria stupefiantelor, psihotropelor și a celor aflate sub control național, în baza prescripțiilor medicale veterinare emise în situațiile în care nu există un produs medicinal veterinar similar autorizat pentru a fi comercializat pe piața din România.

(12) Exploatațiile care dețin animale și sunt autorizate/înregistrate sanitar-veterinar pot achiziționa produse medicinale veterinare pe bază de comandă vizată de către un medic veterinar cu drept de liberă practică organizat în condițiile legii, care asigură asistență medicală veterinară sau care a consultat animalul/animalele și a stabilit diagnosticul sau care a monitorizat permanent starea de sănătate a animalului/animalelor.”

18. La articolul 37, după alineatul (12) se introduc două noi alineate, alin. (13) și (14) cu următorul cuprins:

„(13) Depozitele de medicamente de uz uman au obligația să furnizeze produse medicinale pentru care există autorizație de punere pe piață, în situațiile în care nu există un produs medicinal veterinar similar autorizat pentru a fi comercializat pe piața din România, unităților medical-veterinare în care se desfășoară activități de asistență medical-veterinare, în baza certificatului de înregistrare în Registrul unic al unităților medical-veterinare și al notei de comandă semnată de către medicul veterinar titular.

(14) Atât proprietarii, cât și deținătorii de animale după achiziționarea produselor medicinale pe bază de prescripție, altele decât cele prevăzute la art. 4¹, alin. (4), sunt obligați să se adreseze imediat

medicului veterinar sau personalului de specialitate cu studii medii, respectiv asistentului veterinar și/sau tehnicianului veterinar, în vederea tratării animalelor bolnave.”

19. Articolul 38 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 38. – Medicii veterinari cu drept de liberă practică, organizați în condițiile legii, pe bază de contract de concesiune încheiat cu direcțiile sanitar-veterinare în cazul exploatațiilor nonprofesionale sau de prestări servicii încheiat cu proprietarii/deținătorii animalelor în cazul exploatațiilor comerciale, efectuează acțiunile publice de interes general, prevăzute în, programul acțiunilor de supraveghere, prevenire și control al bolilor la animale, al celor transmisibile de la animale la om, protecția animalelor și protecția mediului, de identificare și înregistrare a bovinelor, suinelor, ovinelor, caprinelor și ecvideelor, a altor acțiuni prevăzute în alte programe naționale precum și alte activități care concură supravegherea sanitar-veterinară a teritoriului.”

20. După articolul 45 se introduc două noi articole, art. 45¹ și art. 45², cu următorul cuprins:

(1) Nerespectarea prevederilor prevăzute la art. 37 alin. (2) se sancționează cu avertisment conform prevederilor Legii prevenirii nr. 270/2017.

(2) Nerespectarea prevederilor prevăzute la art. 37 alin. (2) se sancționează cu amendă de la 2.000 la 5.000 lei, în cazul în care nu a fost respectat termenul de remediere prevăzut în Legea prevenirii nr. 270/2017.

(3) Nerespectarea prevederilor prevăzute la art. 37 alin. (2) într-o perioadă de maximum șase luni de la a doua constatare, se sancționează cu amendă de 10.000 lei și suspendarea activității pentru o perioadă de 3 luni.

(4) Desfășurarea activității prevăzută la art. 37 alin. (3) fără dovada unui medic veterinar angajat pe bază de contract individual de muncă, inclusiv fișa aferentă postului, se sancționează cu amendă de 10.000 lei și suspendarea activității până la remedierea abaterii.

(5) Desfășurarea activității prevăzută la art. 37 alin. (3) fără prezența medicului veterinar se sancționează la prima constatare cu avertisment conform prevederilor Legii prevenirii nr.270/2017.

(6) Desfășurarea activității prevăzută la art. 37 alin. (3) fără prezența medicului veterinar, constatată într-o perioadă de maximum șase

luni de la prima constatare, se sancționează cu amendă de la 3.000 la 5.000 lei.

(7) Desfășurarea activității prevăzută la art. 37 alin. (3) fără prezența medicului veterinar constatată într-o perioadă de maximum șase luni de la a doua constatare, se sancționează cu amendă de 10.000 lei și cu suspendarea activității pentru o perioadă de 3 luni.

(8) Nerespectarea prevederilor art. 37 alin. (4) se sancționează cu avertisment conform prevederilor Legii prevenirii nr. 270/2017.

(9) Nerespectarea prevederilor art. 37 alin. (4) într-o perioadă de maximum șase luni de la prima constatare, se sancționează cu amendă de 5.000 lei și cu suspendarea activității pentru o perioadă de 3 luni.

(10) Nerespectarea prevederilor art. 37 alin. (4) într-o perioadă de maximum șase luni de la de la a doua constatare, se sancționează cu amendă de 10.000 lei și cu suspendarea activității pentru o perioadă de 6 luni.

(11) Eliberarea și comercializarea produselor medicinale veterinare fără prescripție medicală veterinară, în situația în care aceasta este obligatorie, de către unitățile farmaceutice prevăzute la art. 37 alin. (5) se sancționează la prima constatare cu amendă de 2000 lei.

(12) Eliberarea și comercializarea produselor medicinale veterinare fără prescripție medicală veterinară, în situația în care aceasta este obligatorie, de către unitățile farmaceutice prevăzute la art. 37 alin. (5) și (7) într-o perioadă de maximum șase luni de la prima constatare, se sancționează cu amendă de la 7.500 la 10.000 lei.

(13) Eliberarea și comercializarea produselor medicinale veterinare fără prescripție medicală veterinară, în situația în care aceasta este obligatorie, de către unitățile farmaceutice prevăzute la art. 37 alin. (5) și (7) într-o perioadă de maximum șase luni de la a doua constatare, se sancționează cu amendă de la 10.000 la 15.000 lei și retragerea autorizației de funcționare și cu interzicerea medicului veterinar titular de a mai deține această calitate pentru o farmacie veterinară pentru o perioadă de 3 ani.

(14) Nerespectarea prevederilor art. 37 alin. (6) și (8) se sancționează cu amendă de la 2.000 la 5.000 lei.

(15) Comercializarea online a produselor medicinale veterinare pentru care este obligatorie prescripția medicală veterinară, de către unitățile farmaceutice prevăzute la art. 37 alin. (9) se sancționează la prima constatare cu amendă de 2.000 lei.

(16) Comercializarea online a produselor medicinale veterinare pentru care este obligatorie prescripția medicală veterinară, de către unitățile farmaceutice prevăzute la art. 37 alin. (9) într-o perioadă de maximum șase luni de la prima constatare, se sancționează cu amendă de 10.000 lei și cu suspendarea activității pentru o perioadă de 6 luni.

(17) Comercializarea online a produselor medicinale veterinare pentru care este obligatorie prescripția medicală veterinară, de către unitățile farmaceutice prevăzute la art. 37 alin. (9) într-o perioadă de maximum șase luni de la a doua constatare, se sancționează cu retragerea autorizației de funcționare și cu interzicerea medicului veterinar titular de a mai deține această calitate pentru o farmacie veterinară pentru o perioadă de 3 ani.

(18) Nerespectarea prevederilor art. 37 alin. (14) se sancționează cu amendă de 500 lei.

Art. 45². – (1) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la art. 45¹ se fac de persoane împuternicite, potrivit atribuțiilor de serviciu, din cadrul Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor.

(2) Contravenientul poate achita, pe loc sau în termen de cel mult 15 zile de la data încheierii procesului-verbal ori, după caz, de la data comunicării acestuia, jumătate din minimul amenzii prevăzute la art. 45¹, agentul constator făcând mențiune despre această posibilitate în procesul-verbal.

(3) Contravențiilor prevăzute la art. 45¹ le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Instituția de care aparține agentul constator va comunica Biroului Executiv al Colegiului Medicilor Veterinari numele medicului veterinar titular căruia i s-a aplicat sancțiunea de interzicere de a mai deține această calitate pentru o farmacie veterinară.”

21. Articolul 46 se abrogă.

Art. II. – În tot cuprinsul Legii nr. 160/1998 pentru organizarea și exercitarea profesiei de medic veterinar, cu modificările și completările ulterioare, sintagma „Registrul unic al cabinetelor medical-

veterinare, cu sau fără personalitate juridică”, se înlocuiește cu sintagma „Registru unic al unităților medical-veterinare”.

Art. III. – Prevederile art. 13 alin. (2) și ale art. 16. alin. (4) din Legea nr. 160/1998, republicată, privind organizarea și exercitarea profesiei de medic veterinar, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum acestea au fost modificate și completate prin prezenta lege, intră în vigoare începând cu următorul mandat pentru alegerea structurilor Colegiului Medicilor Veterinari.

Art. IV. – Legea nr. 160/1998 pentru organizarea și exercitarea profesiei de medic veterinar, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 209 din 24 martie 2014, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, se va republica, în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR

p. PREȘEDINTELE
SENATULUI

FLORIN IORDACHE

ROBERT – MARIUS CAZANCIUC

București,
Nr.